መኃልየ መኃልይ ዘሰሎሞን

1 2 3 4 5 6 7 8

ምዕራፍ 1

- **ስ**መዝሙር ሁሉ የሚበልጥ የሰሎሞን መዝሙር።
- ³ ፲ ዘይትህ መልካም መዓዛ አለው፤ ስምህ እንደሚፈስስ ዘይት ነው፤ ስለዚህ ደናግል ወደ*ዱ*ህ።
- ⁴ ፤ ሳበኝ፥ ከአንተም በኋላ እንሮጣለን፤ ንጉሡ ወደ ቤቱ አገባኝ በአንተ ደስ ይለናል፥ ሐሤትም እናደርጋለን፤ ከወይን ሐጅ ይልቅ ፍቅርህን እናስባለን፤ በቅንነት ይወድዱሃል።
- ⁵ ፤ እናንተ የኢየሩሳሌም ቈነጃጅት ሆይ፥ እኔ ጥቁር ነኝ፤ ነገር ግን ውብ ነኝ፥ እንደ ቄዳር ድንኳኖች እንደ ስሎሞንም መጋረጃዎች።
- ⁶ ፤ ፀሐይ መልኬን አክስሎታልና፤ ጥቁር ስለ ሆንሁ አትዩኝ፤ የእናቴ ልጆች ተጣሉኝ፥ የወይን ቦታዎችንም ጠባቂ አደረጉኝ፤ ነገር ግን የእኔን ወይን ቦታ አልጠበቅሁም።
- ⁷ ፤ ነፍሴ የወደደችህ አንተ ንገረኝ፤ ወዴት ታስማራለህ? በቅትርስ ጊዜ ወዴት ት*መ*ስጋለህ? ስለ ምንስ ከባልንኟሮችህ መንጎች በኋላ እቅበዘበዛለሁ?
- ⁸ ፤ አንቺ በሴቶች ዘንድ የተዋብሽ ሆይ፥ ያላወቅሽ እንደ ሆነ የመንጎችን ፍለጋ ተከትለሽ ውጪ፥ የፍየል ግልገሎችሽንም በእረኞች ድንኳኖች አጠገብ አሰማሪ።
- ⁹ ፤ ወዳጀ ሆይ፥ በፊርዖን ሰረገሎች *እንዳ*ለ ፊረስ *መ*ሰልሁሽ።
- ¹⁰ ፤ የጕንጭሽ ውበት በከበረ ሉል÷ አንገትሽም በዕንቍ ድሪ ያማረ ነው።
- ¹¹ ፤ ባለ ብር ጕብጕብ የሆነ የወርቅ ጠልሰም እናደርግልሻለን።
- 12 ፤ ንጉሡ በማዕዱ ሳለ÷ የእኔ ናርዶስ መዓዛውን ሰጠ።
- ¹³ ፤ ውዴ ለእኔ በሙቶቼ መካከል እንደሚያርፍ እንደ ተቋጠረ ከርቤ ነው።
- ¹⁴ ፤ ውዴ ለእኔ በዓይንጋዲ ወይን ቦታ እንዳለ እንደ አበባ እቅፍ ነው።
- ¹⁵ ፤ ወዳ፪ ሆይ፥ እነሆ፥ ውብ ነሽ፤ እነሆ፥ እንቺ ውብ ነሽ፤ ዓይኖችሽም እንደ ርግቦች ናቸው።
- ¹⁶ ፤ ውዴ ሆይ፥ እነሆ፥ አንተ ውብ ነህ፥ መልከ መልካምም ነህ፤ አልጋችንም ለምለም ነው።
- ¹⁷ ፤ የቤታችን ሰረገላ የዝግባ ዛፍ ነው÷ የጣሪያችንም ጣዋቀሪያ የጥድ ዛፍ ነው።

ምዕራፍ 2

ለኔ የሳሮን ጽጌ ረዳ የቈላም አበባ ነኝ።

- ² ፤ በእሾህ መካከል እንዳለ የሱፍ አበባ÷ እንዲሁ ወዳጀ በቈንኟጅት መካከል ናት።
- ³ ፤ በዱር እንዳለ እንኮይ÷ እንዲሁ ውዴ በልጆች መካከል ነው። ከጥላው በታች እጅግ ወድ**ጀ ተቀመ**ጥሁ÷ ፍሬውም በጕሮሮዬ ጣፋጭ ነው።
- ⁴ ፤ ወደ ወይን ጠጁም ቤት አገባኝ፥ በእኔ ላይ ያለው ዓላማውም ፍቅር ነው።
- ⁵ ፤ በዘቢብም አጽናኦኝ፥ በእንኮይ አበረታቱኝ፥ በፍቅሩ ተነድ<mark>ፌ</mark> ታምሜያለሁና።
- ⁶ ፤ ግራው ከራሴ በታች ናት፥ ቀኙም ታቅፈኛለች።

- ⁷ ፤ እናንተ የኢየሩሳሌም ቈነጃጅት ሆይ፥ እርሱ እስኪ<mark>ፌልግ</mark> ድረስ፥ ፍቅርን እንዳታስነሱትና እንዳታነሣሡት በሚዳቋ በምድረ በዳም ዋላ አምላችኋለሁ።
- ⁸ ፤ እነሆ÷ የውዴ ቃል! በተራሮች ላይ ሲዘልል÷ በኮረብቶችም ላይ ሲወረወር ይመጣል።
- ⁹ ፤ ውዴ *ሚዳ*ቋን ወይም የዋላን እምቦሳ ይመስላል፤ እነሆ፥ በመስኮቶች ሲገብኝ፥ በዓይነ ርግብም ሲመለከት፥ እርሱ ከቅጥራችን በኃላ ቆሞአል።
- ¹⁰ ፤ ውዴ እንዲህ ብሎ ተናገረኝ። ወዳጀ ሆይ፥ ተነሺ፤ ውበቴ ሆይ፥ ነ**ዴ**።
- ¹¹ ፤ እነሆ÷ ክረምት አለፌ÷ ዝናቡም አልፎ ሄደ።
- ¹² ፤ አበቦች በምድር ላይ ተገለ**ሙ**፥ የዜማም ጊዜ ደረስ፥ የቊርዬውም ቃል በምድራችን ተሰማ።
- ¹³ ፤ በለሱ **ጐ**መራ፥ ወይኖችም አበቡ መዓዛቸውንም ሰጡ፤ ወዳጀ ሆይ፥ ተነሺ፤ ውበቴ ሆይ፥ ነጹ።
- ¹⁴ ፤ በዓለት *ንቃቃ*ትና በገደል *መሸሸጊያ ያ*ለሽ ርግብ ሆይ፥ ቃልሽ መልካም ፊትሽም ያጣረ ነውና መልክሽን አሳዬኝ፥ ድምፅሽንም አሰሚኝ።
- ¹⁵ ፤ ወይናችን አብቦአልና የወይናችንን ቦታ የሚያጠፉትን ቀበሮች፥ ጥቃቅኦን ቀበሮች አጥምዳችሁ ያዙልን።
- ¹⁶ ፤ ውዴ የእኔ ነው፥ እኔም የእርሱ ነኝ፤ በሱፍ አበባዎች *መ*ካከልም *መንጋውን ያ*ሰጣራል።
- ¹⁷ ፲ ውዴ ሆይ፥ ቀኦ እስኪንፍስ፥ ጥላውም እስኪሸሽ ድረስ ተመለስ፲ በቅመም ተራራ ላይ **ሚ**ዳቋውን ወይም የዋላውን እምቦሳ ምሰል።

ምዕራፍ 3

ሌሊት በምንጣሬ, ላይ ነፍሴ የወደደቸውን ፊለግሁት፤ ፊለግሁት አላገኘሁትም።

- ² ፤ እንሣለሁ በከተማይቱም እዞራለሁ፥ ነፍሴ የወደደችውን በጎዳናና በአደባባይ እራልጋለሁ፤ ራለግሁት አላገንሁትም።
- ³ ፤ ከተማይቱን የሚዞሩት ጠባቂዎች አገኙኝ፤ ነፍሴ የወደደችውን እያችሁትን? አልጏቸውም ፡፡
- ⁴ ፤ ከእነርሱም ጥቂት እልፍ ብዬ ነፍሴ የወደደችውን አገኘሁት፥ ያዝሁትም ወደ እናቴም ቤት ወደ ወላጅ እናቴም እልፍኝ እስካገባው ድረስ አልተውሁትም።
- ⁵ ፤ እናንተ የኢየሩሳሌም ቈነጃጅት ሆይ፥ እርሱ እስኪፊልግ ድረስ፥ ፍቅርን እንዳታስነሡትና እንዳታነሣሡት በሚዳቋ በምድረ በዳም ዋላ አምላችኋለሁ።
- ⁶ ፤ መዓዛም እንደ ከርቤና እንደ ዕጣን የሆነቸው፥ ከልዩ ከነጋዴ ቅመም ሁሉ የሆነቸው፥ ይህቸ ከምድረ በዓ እንደ ጢስ ምስሶ የወጣቸው *ጣን* ናት?
- ⁷ ፤ እነሆ÷ የሰሎሞን አልጋ ናት፤ ከእስራኤል ኃያላን ስድሳ ኃያላን በዙሪያው ናቸው።
- ⁸ ፤ ሁሉም ሰይፍ የያዙ ስልራኞች ናቸው፤ በሌሊት ከሚወድቀው ፍርሃት የተነሣ ሰው ሁሉ ሰይፉ በወገቡ አለ።
- ⁹ ፤ ንጉሥ ሰሎምን *መ*ሸከሚያን ከሊባኖስ እንጨት ለራሱ አሥራ።
- ¹⁰ ፤ ምሰሶቹን የብር÷ መደገፊያውንም የወርቅ÷ መቀመጫውንም ሐምራዊ ግምጃ አደረገ፤ ውስጡ በኢየሩሳሌም ቈንጃጅት ፍቅር የተለበጠ ነው።
- ¹¹ ፤ እናንተ የጽዮን ቈንጃ ጅት÷ ውጡ፤ እናቱ በሠርጉ ቀንና በልቡ ደስታ ቀን ያደረገችለትን አክሊል ደፍቶ *ንጉሥ* ስሎምንን እዩ።

ምዕራፍ 4

- መዳ፪ ሆይ፥ እነሆ፥ ውብ ነሽ፤ እነሆ፥ አንቺ ውብ ነሽ፤ በዓይነ ርግብ መሸራኛሽ ውስጥ ዓይኖችሽ እንደ ርግቦች ናቸው፤ ሐጕርሽ በባለዓድ ተራራ እንደሚወርድ እንደ ፍየል መንጋ ነው።
- ² ፤ ጥርሶችሽ ታጥበው እንደ ተሸለቱ ሁሉም *መንታ* እንደ ወለዱ ከእነርሱም መካን እንደሌለባቸው *መንጎ*ች ናቸው።
- ³ ፤ ከንፌሮችሽ እንደ ቀይ ሐር ፊትል ናቸው፥ አፍሽም *ያ*ጣረ ነው፤ በዓይነ ርግብ መሸፊኛሽ ውስጥ ጕንጭና ጕንጭሽ እንደ ተከፈለ ሮማን ናቸው።
- ⁴ ፤ አንገትሽ ለሰልፍ ዕቃ *መ*ስቀያ እንደ ተሠራው እንደ ዓዊት ግንብ ነው፤ ሺህ ጋሻ የኃያላንም *መ*ሣሪያ ሁሉ

ተንጠልጥሎበታል።

- ⁵ ፤ ሁለቱ **ሙቶችሽ መንታ እንደ ተወለ**ዱ፥ በሱፍ አበባ መካከል እንደሚሰማሩ እንደ ሚዳቋ ግልገሎች ናቸው።
- ⁶ ፤ ቀኦ እስኪነፍስ ጥላውም እስኪያልፍ ድረስ፥ ወደ ከርቤው ተራራ ወደ ዕጣኦም ኮረብታ እሄ~~ዳ~~ለሁ።
- ⁷ ፤ ወዳጀ ሆይ፥ ሁለንተናሽ ውብ ነው፥ ነውርም የለብሽም።
- ⁸ ፤ ሙሽራዬ ሆይ፥ ከሊባኖስ ከእኔ ጋር ነዪ፤ ከሊባኖስ ከእኔ ጋር ነዪ፤ ከአማና ራስ ከሳኔርና ከኤርሞን ራስ፥ ከአንበሶች መኖሪያ ከነብሮችም ተራራ ተመልከች።
- ⁹ ፤ እኅቴ *ሙ* ሽራ ሆይ፥ ልቤን በደስታ አሳበድሽው፤ እንድ ጊዜ በዓይኖችሽ፥ ከእንገትሽ ድሪ በእንዱ ልቤን በደስታ አሳበድሽው።
- ¹⁰ ፤ እኅቴ ሙሽራ ሆይ፥ ፍቅርሽ እንዴት መልካም ነው! ፍቅርሽ ከወይን ጠጅ ይልቅ እንዴት ይሻላል! የዘይትሽም መዓዛ ከሽቱ ሁሉ!
- ¹¹ ፤ ሙሽራዬ ሆይ፥ ከከንሬሮችሽ ማር ይንጠበጠባል፤ ከምላስሽ በታች ማርና ወተት አለ፥ የልብስሽም መዓዛ አንደ ሊባኖስ ሽታ ነው።
- ¹² ፤ እጎቴ ሙሽራ የተቈለል ገነት፥ የተዘጋ ምንጭ የታተመም **ፈሳሽ ናት** ።
- ¹³ ፤ ቡቃያሽ ሮማንና የተመረጠ ፍሬ÷ ቆዕ ከናርዶስ ጋር ያለበት ገነት ነው÷
- ¹⁴ ፤ ናርዶስ ከቀ*ጋ ጋ*ር÷ የሽቱ ሣርና ቀረፋ÷ ከልዩ ልዩ ዕጣን ጋር÷ ከርቤና እሬት ከክቡር ሽቱ ሁሉ ጋር።
- ¹⁵ ፤ አንቺ የንነት ምንጭ፥ የሕይወት ውኃ ጕድጓድ፥ ከሊባኖስም የሚፈስስ ወንዝ ነሽ።
- ¹⁶ ፲ የሰሜን ነፋስ ሆይ÷ ተነሥ÷ የደቡብም ነፋስ ና፲ በገነቴ ላይ ንፌስ÷ ሽቱውም ይፍሰስ፲ ውዴ ወደ ገነቱ ይግባ÷ መልካሙንም ፍሬ ይብላ።

ምዕራፍ 5

- ለጎቴ ሙሽራዬ ሆይ፥ ወደ ገነቴ ገባሁ፥ ከርቤዬን ከሽቴዬ ጋር ለቀምሁ፥ እንጀራዬን ከማሬ ጋር በላሁ፥ የወይን ጣጀን ከወተቴ ጋር ጠጣሁ። ባልንጀሮቼ ሆይ፥ ብሉ፤ ወዳጀ ሆይ፥ ጠጪ፤ እስክትረኪ ድረስ ጠጪ።
- ² ፤ እኔ ተኝቻለሁ፥ ልቤ ግን ነቅቶአል፤ የውዴ ቃል ነው፥ እርሱም ደጁን ይመታል፤ እኅቴ፥ ወዳጀ፥ ርግቤ፥ መደምደሚያዩ ሆይ፥ በራሴ ጠል፥ በቈንዳላዬም የሌሊት ነጠብጣብ ሞልቶበታልና ክራችልኝ።
- ³ ፤ ቀሚሴን አወለቅሁ፤ እንዴት እለብሰዋለሁ? እግሬን ታጠብሁ፤ እንዴት አሳድራዋለሁ?
- ⁴ ፤ ውዴ እጁን በቀዳዳ ሰደደ÷ አንጀቴም ስለ እርሱ ታወከ።
- ⁵ ፤ ለውዴ እከፍትለት ዘንድ ተንሣሁ፤ እጆቼ በደ*ጅ መ*ወርወሪያ ላይ ከርቤን አፈሰሱ፥ ጣቶቼ ፈሳሹን ከርቤ አንጠበጠቡ።
- ⁶ ፤ ለውዴ ከ**ፈትሁለት፥ ውዴ ግን ፈቀቅ ብሎ አልፎ ነበር። ነ**ፍሴ ከቃሉ የተነሣ ደነገጠች፤ ፈለግሁት፥ አላገኘሁትም፤ ጠራሁት፥ አልመለሰልኝም።
- ⁷ ፤ ከተማይቱን የሚዞሩት ጠባቂዎች አገኙኝ፤ መቱኝ፥ አቈሰሉኝም፤ ቅጥር ጠባቂዎችም የዓይነ ርግብ
- ⁸ ፤ እናንተ የኢየሩሳሌም ቈነጇጅት ሆይ፥ አምላችኋለሁ፤ ውዴን ያገኛችሁት እንደ ሆነ፥ እኔ ከፍቅር የተነሣ መታመሜን ንገሩት።
- ⁹ ፤ አንቺ በሴቶች ዘንድ የተዋብሽ ሆይ፥ ከሌላ ወዳጅ ይልቅ ውድሽ ማን ነው? ይህን የሚ*ያ*ህል አምለሽናልና ከሌላ ወዳጅ ይልቅ ውድሽ ማን ነው?
- ¹⁰ ፤ ውዴ ነጭና ቀይ ነው፥ ከእልፍ የተ*መረ*ጠ ነው።
- ¹¹ ፤ ራሱ ምዝምዝ ወርቅ ነው፤ ቈንዳላው የተዝረፈረፈ ነው፥ እንደ ቁራ ጥቁረትም ጥቁር ነው።
- ¹² ፤ ዓይኖቹ በሙሉ ራሳሽ አጠገብ እንዳሉ በወተት እንደ ታጠቡ በራሳሽ ውኃ አጠገብ እንደ ተቀመጡ እንደ ርግቦች ናቸው።
- ¹³ ፲ ጕንጩና ጕንጩ የሽቱ መደብ እርከን እንዳለበት እንደ ሽቱ አትክልት ናቸው፤ ከንፌሮቹ እንደ አበቦች ናቸው÷ የሚፌስስ ከርቤንም ያንጠበጥባሉ።
- ¹⁴ ፤ እጆቹ የቢረሌ ፊርጥ እንዳለበት እንደ ወርቅ ቀለበት ናቸው፤ አካሉ ብልሃተኛ እንደ ሥራው በስንፔር እንዳጌጠ እንደ ዝሆን ጥርስ ነው።

- ¹⁵ ፲ እግሮቹ በምዝምዝ ወርቅ እንደ ተመሠረቱ እንደ **ዕብ**ን በረድ ምስሶች ናቸው፤ መልኩ እንደ ሊባኖስና እንደ ዝግባ ዛፍ መልካም ነው።
- ¹⁶ ፲ አፉ እጅግ ጣፋጭ ነው÷ እርሱም **ፊጽሞ ያማረ ነው፤ እናንተ የ**ኢየሩሳሌም ቈነጃጅት ሆይ÷ ውዴ ይህ ነው÷ ባልንጀራዬም ይህ ነው።

ምዕራፍ 6

ለንቺ በሴቶች ዘንድ የተዋብሽ ሆይ፥ ከአንቺ ጋር እንፌልገው ዘንድ ውድሽ ወዴት ሄደ? ውድሽስ ወዴት ፌቀቅ አለ?

- ² ፤ ውዴ በገነቱ *መንጋ*ውን ያሰጣራ ዘንድ አበባውንም ይሰበስብ ዘንድ ወደ ሽቱ መደብ ወደ ገነቱ ወረደ።
- ³ ፤ እኔ የወዴ ነኝ ውዴም የእኔ ነው፤ በሱፉ አበባ መካከል መንጋውን ያሰጣራል።
- ⁴ ፤ ወዳጀ ሆይ፥ እንደ ቴርሳ ውብ ነሽ፥ እንደ ኢየሩሳሌምም *ያ*ማርሽ ነሽ፤ ዓላማ ይዞ እንደ ተሰለፈ ሠራዊት ታስፌሪያለሽ።
- ⁵ ፤ አውከውኛልና ዓይኖችሽን ከፊቴ መልሺ፤ ጠጕርሽ ከገለዓድ እንደ ወረደ እንደ ፍየል መንጋ ነው።
- ⁶ ፤ ጥርሶችሽ ታጥበው እንደ ወጡ ሁሉ መንታ እንደ ወለዱ ከእነርሱም መካን እንደሌለባቸው መንሳች ናቸው።
- ⁷ ፤ በዓይነ ርግብ *መ*ሸፊኛሽ ውስጥ ጕንጭና ጕንጭሽ እንደ ተከፈለ ሮ*ጣን ናቸው* ።
- ⁸ ፤ ስድሳ ንግሥታት ሰማንያም ቍባቶች ቍጥር የሌላቸውም ቈነጃጅት አሉ።
- ⁹ ፤ ርግቤ መደምደሚያዬም አንዲት ናት፤ ለእናትዋ አንዲት ናት ለወለደቓትም የተመረጠች ናት። ቈነጃጅትም አይተው አምባሱአት÷ ንግሥታትና ቍባቶችም አመሰባኦአት።
- ¹⁰ ፤ ይህች እንደ ማለዳ ብርሃን የምትንብኝ፥ እንደ ጨረቃ የተዋበች እንደ ፀሐይም የጠራች፥ ዓላማ ይዞ እንደ ተስለፌ ሥራዊት የምታስፌራ ማን ናት?
- ¹¹ ፲ የወንዙን ዳር ልምላሜ አይ ዘንድ÷ ወይኦ አብቦ ሮማኦም አፍርቶ እንደ ሆነ እመለከት ዘንድ ወደ ገውዝ ገነት ወረድሁ።
- ¹² ፤ ሳላውቅ ነፍሴ በከበረው ሰረገላ ላይ አስቀ*መ*ሐችኝ።

13

ምዕራፍ 7

ለንዊ ሱላማሒስ ሆይ፥ ተመለሽ፥ ተመለሽ፤ እናይሽ ዘንድ ተመለሽ፥ ተመለሽ። በሱላማሒስ ምን ታያላችሁ? እርስዋ እንደ መሃናይም ዘፌን ናት።

- ² ፤ አንቺ የመኰንን ልጅ ሆይ፥ እግሮችሽ በጫጣ ውስጥ እንዴት ውቦች ናቸው! ዳሌዎችሽስ በአንጥረኛ እጅ እንደ ተሠሩ እንደ ዕንቍዎች ይመስላሉ።
- ⁴ ፤ ሁለቱ ጡቶ ችሽ እንደ ሁለቱ *መንታ* እንደ ሚዳቋ ግለገሎች ናቸው።
- ⁵ ፤ እንባትሽ እንደ ዝሆን ጥርስ ግንብ ነው፤ ዓይኖችሽ በሐሴቦን ውስጥ በባትረቢ በር አጠገብ እንደ ውኃ ኵሬዎች ናቸው፤ አፍንጫሽ ወደ ደማስቆ አፋዛዥ እንደሚ*ው*ለከት እንደ ሊባኖስ ግንብ ነው።
- ⁶ ፤ ራስሽ እንደ ቀርሜሎስ ተራራ በላይሽ ነው፤ የራስሽም ሐጕር እንደ ሐምራዊ ሐር ነው፤ ንጉሡ በሹርባው ታስሮአል።
- ⁷ ፤ ወዳጀ ሆይ፥ እንዴት የተዋብሽ ነሽ! እንዴትስ ደስ ታሰኛለሽ!
- ⁸ ፤ ይህ ቁመትሽ የዘንባባ ዛፍ ይመስላል፥ **ሑ**ቶችሽም የወይን ዘለላ ይመስላሉ ።
- ⁹ ፤ ወደ ዘንባባው ዛፍ እወጣለሁ ጫፎችዋንም እይዛለሁ አልሁ፤ **ሙቶችሽ እንደ ወ**ይን ዘለላ የአፍንጫሽም ሽቱ እንደ እንኮይ ናቸው።
- ¹⁰ ፲ ጕሮሮሽ ለወዳ**ጀ እየጣ**ፊሐ እንደሚገባ፥ የተ*ኙ*ትን ከንሬሮች ይናገሩ ዘንድ እንደሚያደርግ፥ እንደ ማለፊ*ያ* የወይን **ሐ**ጅ ነው።

- ¹¹ ፤ እኔ የውዴ ነኝ፥ የእርሱም ምኞት ወደ እኔ ነው።
- 12 ፤ ውዴ ሆይ÷ ና÷ ወደ መስክ እንውጣ በመንደሮችም እንደር።
- ¹³ ፲ ወደ ወይኑ ቦታ ማልደን እንሂድ፤ ወይኑ አብቦ አበባውም ፍሬ አንዠርግን ሮማኑም አፍርቶ *እን*ደ ሆነ እንይ፤ በዚያ ውዴን እስ**ጥ**ሃለሁ።
- [14]፤ ትርንጎዎች መዓዛን ሰጡ፤ መልካሞች ፍሬዎች ሁሉ፥ አሮጌው ከአዲሱ ጋር፥ በደጃችን አሉ፤ ውዴ ሆይ፥ ሁሉን ለአንተ ጠበቅሁልህ።

ምዕራፍ 8

- ለ ንተ የእናቴን ጡት እንደ ጠባ እንደ ወንድሜ ምነው በሆንህ! በሜዳ ባገኘሁህ ጊዜ በሳምሁህ÷ ማንም ባልናቀኝም ነበር።
- ² ፤ መርቼ ወደ እናቴ ቤት ባገባሁህ፥ በዚያም አንተ ባስተማርከኝ፤ እኔም ከመልካሙ ወይን ጠጅ ከሮማኔም ውኃ ባጠጣሁህ ነበር።
- ³ ፤ ግራው ከራሴ በታች በሆነች ቀኙም ባቀ~~ፊ~~ችኝ ነበር።
- ⁴ ፤ እናንተ የኢየሩሳሌም ቈነጃጅት ሆይ፥ እርሱ እስኪፊልግ ድረስ ፍቅርን እንዳታስነሡት እንዳታነሣሡትም አምላችኃለሁ።
- ⁵ ፤ በውድዋ ላይ ተደግፋ ከምድረ በዳ የምትወጣ ይህች ማን ናት? ከእንኮይ በታች አስነሣሁህ፤ በዚያ እናትህ ወለደችህ፥ በዚያም ወላጅ እናትህ አማሎችህ።
- ⁶ ፤ እንደ ማኅተም በልብህ፥ እንደ ማኅተም በክንድህ እኦረኝ፤ ፍቅር እንደ ሞት የበረታች ናትና፥ ቅንዓትም እንደ ሲኦል የጨከነች ናትና። ፍንጣሪዋ እንደ እሳት ፍንጣሪ፥ እንደ እግዚአብሔር ነበልባል ነው።
- ⁷ ፤ ብዙ ውኃ ፍቅርን ያጠፋት ዘንድ አይችልም፥ ፊሳሾችም አያስጥሙ**አትም፤ ሰው የቤቱን ሀብት ሁሉ ስለ** ፍቅር ቢስጥ ፊጽሞ ይንቁታል።
- ⁸ ፤ እኛ ጡት የሌላት ታናሽ እኅት አለችን፤ ስለ እርስዋ በሚናገሩባት ቀን ለእኅታችን ምን እናድርግላት?
- ⁹ ፤ እርስዋ ቅጥር ብትሆን የብር ግንብ በላይዋ እንሥራለን፤ ደጅም ብትሆን በዝግባ ሳንቃ እንከብባታለን።
- ¹⁰ ፤ እኔ ቅጥር ነኝ ጡቶቼም እንደ ግንብ ናቸው፤ በዚያን ጊዜ በፊቱ ስላምን እንደምታገኝ ሆንሁ።
- ¹¹ ፤ ለሰሎሞን በብኤላሞን የወይን ቦታ ነበረው፤ የወይኑን ቦታ ለጠባቂዎች አከራየው፤ ሰው ሁሉ ለፍሬው ሺህ ብር ያመጣለት ነበር።
- ¹² ፤ ለእኔ ያለኝ የወይን ቦታ በፊቴ ነው፤ ሰሎሞን ሆይ፥ ሺሁ ለአንተ፥ ሁለት መቶውም ፍሬውን ለሚጠብቁ ይሆናል።
- ¹³ ፤ በገነቱ የምትቀመጪ ሆይ፥ ባልንጀሮች የአንቺን ቃል ያደምጣሉ፤ ቃልሽን አሰሚኝ።
- ¹⁴ ፤ ውዴ ሆይ÷ ፍጠን፤ በቅ*መ*ም ተራራ ላይ ሚዳቋን ወይም የዋላን እምቦሳ ምስል።

For other languages please go to www.wordproject.org